

РЕШЕНИЕ

№ 99

гр. Пловдив, 08.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Галина Гр. Арнаудова

Членове: Елена Р. Арнауčkова
Румяна Ив. Панайотова

при участието на секретаря Стефка Огн. Тошева
като разгледа докладваното от Галина Гр. Арнаудова Въззивно гражданско дело № 20215000500518 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Постъпила е въззивна жалба от К. /К./ против решение № 21089/30.06.2021 г., постановено по гр.д. № 200/2017 г. по описа на К.йския окръжен съд, в частта, в която са отхвърлени предявените от нея искове за отнемане в полза на Държавата на незаконно придобито имущество. Жалбоподателят счита, че решението в тази част е неправилно и незаконосъобразно по изложените подробни съображения, поради което моли съда да го отмени в обжалваната част и да постанови друго, с което да отнеме в полза на Държавата и имуществото, което не е отнето с първоинстанционното решение. Оспорва жалбата на Т.М., С.М. и „О. Т.“ ЕООД – К.. Претендира разноски за двете съдебни инстанции.

Постъпила е въззивна жалба и от Т. Ц. М., СВ. ИЛ. М. и „О. Т.“ ЕООД – К. против същото решение в частта, в която първите двама от тях са осъдени да заплатят на К. сумата 16 587 лв., представляваща пазарната стойност на

отчужден недвижим имот в гр. К., м. „С. к.“, ведно с построената в него сезонна постройка на един етаж и призем, отнет е в полза на Държавата от Т.М. и С.М. лек автомобил „Ф. Г.“ и те са осъдени да го предадат на К. и е отнет в полза на Държавата от „О. Т.“ ЕООД автобус „С. ****“ и той е осъден да го предаде на К.. В жалбата се твърди, че решението в тази част е неправилно и незаконосъобразно като противоречащо на материалния и процесуалния закон и е необосновано, за което се излагат подробни мотиви, като се иска в тази част то да бъде отменено и да бъде постановено друго, с което искове в тази част да бъдат отхвърлени. Оспорват жалбата на К.. Претендират направените разноски пред първата инстанция в пълен размер и тези във въззивното производство.

Съдът, след като взе предвид събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

Съдът намира, че жалбите са подадени в срок, изпълнени са и останалите законови изисквания по отношение на тях и същите като ДОПУСТИМИ следва да бъдат разгледани по същество.

Първоинстанционният съд е бил сезиран с предявените от К. за ***** за отнемане на незаконно придобито имущество /КПК./ - София против Т. Ц. М., СВ. ИЛ. М. и „О. Т.“ ЕООД – К. обективно и субективно съединени иски по чл. 154, ал. 1 от ЗПК. във вр. с § 5, ал. 2 от ПЗР на ЗПК. за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество от ответниците на обща стойност 443 528,37 лв. Ищецът твърди, че ответникът Т.М. бил привлечен като обвиняем по ДП № ***** г. по описа на Окръжен следствен отдел при Окръжна прокуратура - К. за извършени престъпления по чл. 212, ал. 4, пр. 1 от НК във вр. с ал. 1 във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК, по чл. 212, ал. 1 от НК, във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК, по чл. 311, ал. 1 от НК във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК и по чл. 311, ал. 1 от НК във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК, като на 27.01.2014 г. Районен съд - К. одобрил постигнатото споразумение между Районна прокуратура - К. и подсъдимия Т.М., с което той бил признат за виновен в извършване на описаните престъпления и му били наложени наказания за тях. В исковата молба се твърди също, че с протокол № *****2013 г. била образувана проверка за установяване на значително несъответствие в имуществото на лицето Т.М., били извършени справки в Национална база данни „Население“, „Регистър Булстат“, „Търговски

регистър“, ИКАР и ГД „Морска администрация“, били изпратени запитвания до ОД на МВР, ОД на МВР сектор „Пътна полиция“ по постоянния адрес на лицето, всички централни офиси на банки в страната, ГД „Гражданска въздухоплавателна администрация“, „Централен регистър на особените залози“, ТД на НАП, Дирекция „Местни данъци и такси“ към общината по постоянния адрес на лицето, „Централен депозитар“, Агенция по вписванията, Агенция по геодезия, картография и кадастър, „Патентно ведомство“, Агенция „Митници“ и РС на КТИ – К., от които били установени данни за гражданското и имуществено състояние на ответниците, подробно описани в исковата молба, въз основа на които се формирал извод за наличие на значително несъответствие в имуществото на проверяваното лице по смисъла чл. 21, ал. 2 от ЗОПДНПИ /отм./ във вр. с § 1, т. 7 от ДР на ЗОПДНПИ /отм./, поради което моли съда да постанови решение, с което да отнеме в полза на Държавата имущество на обща стойност 443 528,37 лв. от Т.М., С.М. и „О. Т.“ ЕООД - К., както следва: от Т.М. и С.М. лек автомобил марка „*****, подробно индивидуализиран в исковата молба, придобит с договор от 10.09.2012 г., с пазарна стойност към настоящия момент 2 500 лв.; сумата 22 000 лв., представляваща стойност на отчуждения с н.а. № 8*****2010 г., акт № *****. на СВ – К. недвижим имот - неурегулиран поземлен имот с площ от 1 000 кв.м., находящ се в землището на гр. К., местност „С. к.“, зона 6, ведно с построената върху него масивна сезонна постройка на един етаж и призем, със застроена площ от 25 кв.м., състояща се от една стая и тераса на стажа, и избено помещение в призема; от Т.М. сумата 0,93 лв., представляваща платени лихви по спестовна сметка в лева № BG4 8 SOMB ***** /стар № *****/, открита в „Общинска банка“ АД с титуляр Т.М.; сумата 10,42 лв., представляваща платени лихви по спестовна сметка в евро № BG30 SOMB ***** /стар № *****/, открита в „Общинска банка“ АД с титуляр Т.М.; сумата 110 000 лв., представляваща предоставена и върната допълнителна вноска в предприятието на ЕТ „О. ****“; сумата 1 000 лв., представляваща допълнителна вноска в „О. Т.“ ЕООД; от Т.М. сумата 151 000 лв., представляваща допълнителна вноска в „О. Т.“ ЕООД, от С.М. сумата 5 000 лв., представляваща равностойността на наличните 50 дружествени дяла в капитала на „О. Т.“ ЕООД; сумата 78,85 лв., представляваща платени лихви по спестовна сметка в щатски долари № BC34 SOMB ***** /стар № *****/, открита в „Общинска банка“ АД с титуляр С.М.; сумата 47,66

лв., представляваща платени лихви по разплащателна сметка в евро № *****, открита в „Банка ДСК“ ЕАД с титуляр С.М.; сумата 12 806,42 лв., представляваща непреобразуваната част от постъпилите суми чрез трансфер от други сметки по спестовен влог в евро № *****, открит в „Банка ДСК“ ЕАД с титуляр С.М.; сумата 1 346,69 лв., представляваща платени лихви по спестовен влог в евро № *****, открит в „Банка ДСК“ ЕАД с титуляр С.М.; сумата 4 019,23 лв., представляваща вноски чрез преобразуване от други сметки по срочен депозит в евро № ***** открит в „Банка ДСК“ ЕАД с титуляр С.М.; сумата 18 745,30 лв., представляваща трансфери от други сметки по срочен депозит в евро № ***** открит в „Банка ДСК“ ЕАД с титуляр С.М.; сумата 1 172,87 лв., представляваща платени лихви по срочен депозит в евро № ***** открит в „Банка ДСК“ ЕАД с титуляр С.М.; от „О. Т.“ ЕООД автобус марка „*****“ с рег. № *****, подробно описан в исковата молба, придобит с договор за прехвърляне на търговско предприятие от 20.01.2009 г., с пазарната стойност към настоящия момент 10 000 лв.; сумата 24 800 лв., представляваща пазарната стойност на членов товарач, марка „К.“, модел „****SL“, подробно описан в исковата молба, придобит с договор за прехвърляне на търговско предприятие от 20.01.2009 г. от „О. Т.“ ЕООД, отчужден на 01.10.2010 г.; от „О. Т.“ ЕООД сумата 74 000 лв., представляваща предоставена и невърната допълнителна вноска в предприятието на ЕТ „О. ***“, и сумата 5 000 лв., представляваща предоставена и невърната допълнителна вноска в предприятието на ЕТ „О. ***“. Претендира разноски.

Ответниците Т. Ц. М., СВ. ИЛ. М. и „О. Т.“ ЕООД - К. оспорват исковете като неоснователни и недоказани и молят съда да ги отхвърли поради това, че не са налице предпоставките по чл. 1, ал. 2 от ЗОПДНПИ /отм./, липсва значително несъответствие в имуществото им, което да води до основателно предположение, че придобитото от тях имущество е свързано с престъпна дейност, за която на Т.М. е повдигнато обвинение, като всички недвижими имоти и МПС били придобити чрез възмездни сделки от трети лица и Община К. в период преди инкриминираната дейност. Оспорват стойността на недвижимите имоти и на моторните превозни средства, посочена в исковата молба, включването в имуществото им на суми от трети лица, тези по банкови сметки и допълнителни вноски в дружеството и в ЕТ „О. *** Ц.“, които са техен доход от други източници на финансиране, както и

приетите за доказани придобити от тях доходи, приходи или източници на финансиране и извършени разходи. Претендират разноси.

С обжалваното решение са осъдени Т.М. и С.М. да заплатят на К. 16 587 лв., представляващи пазарната стойност към датата на предявяване на исковата молба - 06.10.2017 г. на отчужден недвижим имот - неурегулиран поземлен имот от 1 000 кв.м. в землището на К., местност „С. к.“, зона 6, ведно с построената върху него масивна сезонна постройка на един етаж и призем със застроена площ 25 кв.м., отчужден с н.а. № 8*****2010 г., като е отхвърлен искът за разликата над 16 587 лв. до пълния предявен размер от 22 000 лв., отнето е в полза на Държавата незаконно придобито имущество - лек автомобил марка „*****“, с пазарна стойност към датата на предявяване на исковата молба 1 949 лв., бивша собственост на Т.М. и С.М., като те са осъдени да предадат на Държавата описания лек автомобил, отнето е в полза на Държавата незаконно придобито имущество - автобус марка „*****“ с рег. № *****, бивша собственост на „О. Т.“ ЕООД – К. и дружеството е осъдено да предаде на Държавата описания автобус, отхвърлени са предявените от К. против Т.М., С.М. и „О. Т.“ ЕООД - К. исокове по чл. 154, ал. 1 от ЗПК. във вр. с § 5, ал. 2 от ПЗР на ЗПК. з*****: от Т.М. сумата 0,93 лв., представляваща платени лихви по спестовна сметка в лева № BG48 SOMB ***** /стар № *****/, открита в „Общинска банка“ АД с титуляр Т.М., сумата 10,42 лв., представляваща платени лихви по спестовна сметка в евро № BG30 SOMB ***** /стар № *****/, открита в „Общинска банка“ АД с титуляр Т. М., сумата 110 000 лв., представляваща предоставена и върната допълнителна вноска в предприятието на ЕТ „О. ****“, сумата 1 000 лв., представляваща допълнителна вноска в „О. Т.“ ЕООД и сумата 151 000 лв., представляваща допълнителна вноска в „О. Т.“ ЕООД, от С.М. сумата 5 000 лв., представляваща равностойността на наличните 50 дружествени дяла в капитала на „О. Т.“ ЕООД, сумата 78,85 лв., представляваща платени лихви по спестовна сметка в щатски долари № BC34 SOMB ***** /стар № *****/, открита в „Общинска банка“ АД с титуляр С.М., сумата 47,66 лв., представляваща платени лихви по разплащателна сметка в евро № *****, открита в „Банка ДСК“ ЕАД с титуляр С.М., сумата 12 806,42 лв., представляваща непреобразуваната част от постъпилите суми чрез трансфер от други сметки по спестовен влог в евро № *****, открит в „Банка ДСК“ ЕАД с титуляр С.М., сумата 1 346,69 лв.,

представляваща платени лихви по спестовен влог в евро № *****,
открит в „Банка ДСК“ ЕАД с титуляр С.М., сумата 4 019,23 лв.,
представляваща вноски чрез преобразуване от други сметки по срочен депозит
в евро № ***** открит в „Банка ДСК“ ЕАД с титуляр С.М., сумата 18 745,30
лв., представляваща трансфери от други сметки по срочен депозит в евро №
***** открит в „Банка ДСК“ ЕАД с титуляр С.М., сумата 1 172,87 лв.,
представляваща платени лихви по срочен депозит в евро № ***** открит в
„Банка ДСК“ ЕАД с титуляр С.М.; от „О. Т.“ ЕООД сумата 24 800 лв.,
представляваща пазарната стойност на членов товарач, марка „К.“, модел
„****SL“ с рег. № К*****, придобит с договор за прехвърляне на търговско
предприятие от 20.01.2009 г. от „О. Т.“ ЕООД, отчужден на 01.10.2010 г.,
сумата 74 000 лв., представляваща предоставена и невърната допълнителна
вноска в предприятието на ЕТ „О. ****“ и сумата 5 000 лв., представляваща
предоставена и невърната допълнителна вноска в предприятието на ЕТ „О.
****“, Т.М., С.М. и „О. Т.“ ЕООД – К. са осъдени да заплатят по сметка на
Окръжен съд - К. държавна такса върху уважената част от исковите в размер
на 1 057,80 лв. и на К. направените по делото разноси в размер на 64,39 лв.
съразмерно на уважената част от исковите и К. е осъдена да заплати на Т.М.,
С.М. и „О. Т.“ ЕООД - К. направените по делото разноси в размер на
8 449,28 лв., съразмерно на отхвърлената част от исковите.

Решението е обжалвано изцяло от страните и в пълен обем то е
предмет на въззивното производство.

При служебната проверка на решението по реда на чл. 269 от ГПК не се
установиха пороци, обуславящи неговата нищожност или недопустимост.

По отношение на правилността на обжалваното решение съдът
съобрази ограниченията на въззивната дейност съгласно чл. 269 ГПК и ТР №
1/09.12.2013 г. по тълк.д. № 1/2013 г. на ОСГТК на ВКС за извършване
проверка само в обжалваните части /в случая е обжалвано цялото решение/, на
оспорените в жалбата фактически констатации и на изрично въведените в
жалбата процесуални нарушения от първоинстанционния съд.

Следва да се отбележи, че дадената от окръжния съд правна
квалификация на исковите е правилна.

Исковата молба е подадена в съда на 06.10.2017 г., но към 06.01.2019 г.
/когато е влязла в сила новата редакция на § 5, ал. 2 от ПЗР на ЗПК./

производството пред съда по отменения Закон за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество все още не е приключило, поради което то е следвало да бъде довършено по реда на новоприетия закон.

За да бъде отнето имущество в полза на Държавата по реда на ЗПК., е необходимо то да е придобито през проверявания период от лица, на които е повдигнато обвинение за извършване на престъпления, визирани в разпоредбата на чл. 108, ал. 1 от закона, да е установено значително несъответствие между придобитото от ответниците имущество и нетния им доход /над 150 000 лв. несъответствие между тях за целия проверяван период - чл. 107, ал. 2 във вр. с § 1, т. 3 от ДР на ЗПК., при съобразяване с легалните дефиниции на понятията „доходи, приходи и източници на финансиране“ по смисъла на § 1, т. 2 от ДР на ЗПК. и „имущество“ по смисъла на § 1, т. 4 от ДР на ЗПК./, като законът презумира, че едно имущество е придобито незаконно, ако не е установен законен източник на доходите за придобиването му /чл. 5, ал. 1 от закона/, както и се приема по силата на оборима презумпция, предвидена в чл. 147 от ЗПК., че намерените у проверяваното лице или в негови собствени или обитавани от него помещения, превозни средства, каси или сейфове движими вещи и парични средства са негови.

Според разпоредбите на чл. 142, ал. 1 и чл. 151 от ЗПК. в полза на Държавата подлежи на отнемане паричната равностойност на незаконно придобитото имущество, когато не е възможно отнемането на обособено имущество или когато то липсва или е отчуждено, а съгласно чл. 143 – чл. 146 от ЗПК. в изрично посочени хипотези се обявяват за недействителни по отношение на Държавата определени разпоредителни сделки и се обявява за подлежащо на отнемане в полза на Държавата имуществото, което е било прехвърлено от проверяваното лице или е внесено в капитала на юридически лица.

Въз основа на писмо от Районна прокуратура – К. до ТД на К. – Хасково от 10.07.2013 г. за привличане на Т.М. като обвиняем по ДП № ***** г. по описа на ОСЛО при Окръжна прокуратура – К. е започнала проверка № 3477/19.07.2013 г. по описа на ТД на К. - Пловдив за установяване дали има значително несъответствие в имуществото на Т.М. за периода 19.07.2003 г. – 19.07.2013 г.

След приключване на проверката К.та е взела решение №

433/04.10.2017 г. за внасяне на искане в Окръжен съд – К. за отнемане в полза на Държавата на незаконно придобито имущество на стойност 443 528,37 лв. от Т. Ц. М., СВ. ИЛ. М. и „О. Т.“ ЕООД - К., подробно описано в решението.

По делото е безспорно установено, че с постановление на следовател в Окръжен следствен отдел при Окръжна прокуратура – К. от 04.07.2013 г. Т.М. е бил привлечен като обвиняем за престъпления по чл. 212, ал. 4, пр. 1 от НК във вр. с ал. 1 във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК, по чл. 212, ал. 1 от НК във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК, по чл. 311, ал. 1 от НК във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК и по чл. 311, ал. 1 от НК във вр. с чл. 26 от НК, като с протоколно определение от съдебно заседание на 27.01.2014 г. по НОХД № 43/2014 г. по описа на Районен съд – К. е било одобрено споразумение, с което Т.М. е бил признат за виновен за извършване на престъпления по чл. 212б, ал. 1, т. 2 от НК във вр. с чл. 212, ал. 4, пр. 1 от НК във вр. с ал. 1 във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК и чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК, по чл. 212б, ал. 1, т. 1 от НК във вр. с чл. 212, ал. 1 от НК във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК, по чл. 311, ал. 1 от НК във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК и чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“ от НК и по чл. 311, ал. 1 от НК във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК и чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“ от НК, като в определението са подробно описани обвиненията и наложените наказания.

Видно от разпоредбата на чл. 108, ал. 1 от ЗПК., само едно от престъпленията, за които М. е бил привлечен като обвиняем попада в обхвата на този закон – това по чл. 212, ал. 4, пр. 1 от НК /визирано в чл. 108, ал. 1, т. 10 от ЗПК./, което е дало основание за започване на проверка против М., но впоследствие в определението на наказателния съд, с което той е признат за виновен, правната квалификация на деянието е променена на чл. 212б, ал. 1, т. 2 от НК, което престъпление не попада в обхвата на закона.

Доколкото е необходимо всички предвидени в закона кумулативно действащи предпоставки за отнемане в полза на Държавата на незаконно придобито имущество да съществуват не само към момента на започване на проверката от К., но и към момента на приключване на устните състезания по делото, а престъплението, за чието извършване М. е признат за виновен с влязъл в сила съдебен акт на наказателен съд, не е предвидено изрично в разпоредбата на чл. 108, ал. 1 от ЗПК., настоящият състав намира, че не е налице един от необходимите елементи на фактическия състав по чл. 154 от ЗПК., поради което само на това основание исковете са неоснователни и

недоказани и следва да бъдат отхвърлени.

Независимо от горния извод съдът ще разгледа и останалите изискуеми предпоставки на закона з*****.

От заключението на съдебно-автотехническата оценъчна експертиза с вещо лице инж. В. Д. прието в първоинстанционното производство, което съдът като компетентно изготвено възприема, както и от обясненията на вещото лице при приемане на заключението му се установява, че пазарните стойности на изследваните пътни превозни средства са както следва: лек автомобил марка „*****“, към датата на придобиването 10.09.2012 г. е 2 944 лв., а към датата на исковата молба 06.10.2017 г. – 1 949 лв.; автобус марка „*****“ с рег. № ***** , към датата на придобиване 10.01.2005 г. е 19 531 лв., а към датата на исковата молба 06.10.2017 г. - 7 909 лв., лек автомобил марка „С., м. В.“ с рег. № ***** към датата на придобиване 06.03.2008 г. е 3 176 лв., към датата на отчуждаването 17.03.2013 г. - 2 738 лв., а към датата на исковата молба 06.10.2017 г. – 1 585 лв. и лек автомобил марка „М.“, модел „*****cdi“ с рег. № ***** към датата на придобиването 17.08.2006 г. е 17 073 лв., а към датата на исковата молба 06.10.2017 г. - 3 829 лв., като общата пазарна стойност на превозните средства към датата на придобиването им е 42 724 лв., а към датата на исковата молба - 15 272 лв., а от четирите описани автомобили два са запорирани и не са отчуждени - лек автомобил „Ф. Г.“ с рег. № ***** и автобус „С. ***“ с рег. № *****.

От заключение на съдебно-оценителната експертиза с вещо лице И. Н., прието в първоинстанционното производство, което съдът като компетентно изготвено възприема, както и от обясненията на вещото лице при приемане на заключението му е видно, че пазарната оценка на неурегулиран поземлен имот с площ 1 000 кв.м. в землището на К., местност "С. к.", ведно с построената върху него масивна сезонна постройка на един етаж и призем със застроена площ 25 кв.м., към датата на придобиването 22.10.2004 г. е 5 869 лв., в т.ч. стойност на сезонна сграда 2 352 лв. и стойност на земята 3 517 лв., към датата на отчуждаването 16.12.2010 г. е 16 563 лв., в т.ч. стойност на сезонна сграда 9 317 лв. и стойност на земята 7 246 лв., а към датата на исковата молба 06.10.2017 г. е 16 587 лв., в т.ч. стойност на сезонна сграда 8 902 лв. и стойност на земята 7 685 лв.

От първоначалното заключение на съдебно-икономическата експертиза

с вещо лице Г. Д., прието в първоинстанционното производство, както и от обясненията на вещото лице при приемане на заключенията му се установява, че за проверявания период 19.07.2003 г. - 19.07.2013 г. ответниците са имали доходи в общ размер на 361 966,97 лв. /от които от трудови правоотношения на Т.М. и съпругата му С.М. 14 351,47 лв., от дейност като ЕТ 43 916,92 лв., от социални помощи 1 956 лв., получени средства по банкови сметки от родител 1 955,84 лв., получени средства от продажба на МПС-та, закупени преди проверявания период, 2 300 лв., от продажба на търговско предприятие 1 000 лв., от заеми 113 000 лв., от налични парични средства по сметка в „Общинска банка“ АД 122 923,74 лв., от продажба на имот, придобит преди началото на периода, 44 000 лв. и от продажба на друг недвижим имот 16 563 лв./, а за същия период обичайните и извънредните им разходи са в общ размер на 110 536.11 лв./ от които за издръжка на домакинството 73 936,05 лв., за задгранични пътувания 35 025,50 лв. и платени данъци 1 574,56 лв./, общо за периода нетният им доход е положителен - 251 430,86 лв., общо придобитото имущество е в общ размер на 677 595,97 лв. /от които внесен уставен капитал 5 000 лв., финансова помощ на ЕТ 189 000 лв., допълнителни вноски в „О. Т.“ ЕООД 152 000 лв., покупка на МПС 42 721 лв., покупка на недвижим имот 219 993,40 лв. и вноски по банкови сметки 68 881,57 лв./, а размерът на несъответствието е 426 165,11 лв. Вещото лице е изготвило и втори вариант с включени доходи от други източници на финансиране - 49 091,33 лв., придобити от трети лица, 152 000 лв. кредитиране на „О. Т.“ ЕООД, 189 000 лв. финансова помощ в ЕТ „О. - Т.“, 145 777,16 лв. доход на Т.М. от отчуждени акции, които добавени към горепосочените доходи формират общ такъв от 966 741,03 лв., а съотнасянето му към същите обичайни и извънредни разходи за периода води до извод за положителен нетен доход от 856 204,92 лв. и ако от него се извади придобитото имущество вещото лице е достигнало до извод, че за някои години има несъответствие, но за целия проверяван период не е налице такова. В съдебно заседание на 10.03.2021 г. експертът е посочил, че допълнителната вноска от 152 000 лв. за „О. Т.“ ЕООД представлява кредитиране за търговеца, тъй като капиталът на дружеството не е увеличен, независимо че в ОПР сумата е отчетена като приход от финансиране, т.е. с нея не е увеличено имуществото му, а тя подлежи на връщане, като това се отнася и до финансовата помощ от 189 000 лв. за ЕТ „О. ***“.

Според допълнителното заключение на вещото лице Г. Д. от 31.05.2021 г. /т.нар. коригирано/ „О. Т.“ ЕООД към 19.07.2013 г., т.е. към края на проверявания период, притежава в „ДСК Фонд на паричния пазар“ 105 183 дяла на стойност 105 864,58 лв. при нетна стойност на активите на един дял 1,00648 лв., дяловете се играят на урегулиран пазар, записът „отчуждени“ е продажба на същите на изгодна цена и с получените суми се купуват нови дялове на по-ниска цена, като закупените дялове от дружеството представляват инвестиция с нисък риск за него и отчуждените такива, описани в основното заключение със сумата 145 777,16 лв., не следва да се включват като доход на Т.М., придобити за 140 000 лв. Вещото лице констатира наличности към 06.10.2017 г. /датата на подаване на исковата молба в съда/ в общ размер на 14 851,97 лв. по няколко банкови сметки - разплащателна сметка в евро IBAN: BG30 SOMB *****, открита в „Общинска банка“ АД с титуляр Т.М. и наличност 103,85 евро, легова равностойност 207,02 лв.; разплащателна сметка в лева IBAN: BG48 SOMB *****, открита в „Общинска банка“ АД с титуляр Т.М. и наличност 19,87 лв.; спестовен влог в евро № ***** с титуляр С.М. и наличност 7 473,11 евро, легова равностойност 14 616,32 лв. и банкова сметка в евро № BG48 UBBS *****, открита в „ОББ“ АД с титуляр С.М. и наличност 4,48 евро, легова равностойност 8,76 лв., като по останалите банкови сметки, посочени в исковата молба, не са налични авоари към 06.10.2017 г. Въз основа на установеното по делото вещото лице е изготвило ново заключение, според което за проверявания период доходите, приходите и източниците на финансиране на Т.М. и С.М. са общо 361 966,97 лв. /доход от продажба на имот, придобит преди 19.07.2003 г., 60 583 лв., получени средства по банкови сметки от родител 1 955,84 лв., доходи от дейност като ЕТ 43 916,92 лв., получени средства от продажба на МПС-та, закупени преди проверявания период, 2 300 лв., доходи от трудови правоотношения на Т.М. и съпругата му 14 351,47 лв., доходи от социални помощи 1 956 лв., доходи от заеми 113 000 лв., доходи от налични парични средства по сметка в „Общинска банка“ АД 122 923,74 лв. и доходи от продажба на ЕТ 1 000 лв./, в тях не са включени вноските по банкови сметки с титуляр С.М. в размер на 68 881,57 лв., които не са налични към датата на подаване на исковата молба, невърната финансова помощ на ЕТ „О. - Т. **.“ от 189 000 лв., невърнати допълнителни вноски в „О. Т.“ ЕООД от 152 000 лв., придобити суми от трети лица от 49 091,33 лв. и

145 777,16 лв., отчуждени дялове от „О. Т.“ ЕООД; обичайните и извънредни разходи на проверяваните лица са в размер на 75 510,61 лв. /издръжка на домакинство от 73 936,05 лв. и платени данъци от 1 574,56 лв., от които са изключени 35 025,50 лв. разходи за задгранични пътувания/, нетният доход на ответниците за периода е 286 456,36 лв., а придобитото имущество е в размер на 267 714,40 лв. /внесен уставен капитал 5 000 лв., покупка на МПС 42 721 лв. и покупка на недвижим имот 219 993,40 лв., като не са включени финансова помощ на ЕТ „О. - Т. ****“ от 189 000 лв., допълнителни вноски в „О. Т.“ ЕООД от 152 000 лв. и вноските по банкови сметки в размер на 68 881,57 лв./, като при този вариант няма несъответствие между нетния доход и имуществото на проверяваните лица.

За да не бъдат включени като разходи установените задгранични пътувания на първите двама ответници, в първоинстанционното производство са събрани гласни доказателства.

От показанията на свидетеля М. М. /брат на първия ответник/, които съдът като непротиворечиви кредитира при приложение разпоредбата на чл. 172 от ГПК, се установява, че за периода 1989 г. – 1994 г. Т.М. е работил в Германия като шофьор, след 2000 г. той пътувал 1-2 пъти в годината дотам на гости на бившия си работодател Х. О., с когото запазил приятелски отношения, винаги отсядал в неговата къща, пътувал със собствения си автомобил, рядко със самолет, никога не е бил на хотел в Германия при тези пътувания, понякога докарвал автомобили оттам, рядко с него пътували съпругата или дъщерите му, а при престоя си там винаги бил на издръжка на домакина, докато при посещенията на О. в България той отсядал в апартамента на ответниците.

Видно от показанията на свидетелите С. Е. /сестра на втората ответница/ и Н. Е. /зет на първите двама ответници и съпруг на първата свидетелка/, които съдът като непротиворечиви кредитира при приложение разпоредбата на чл. 172 от ГПК, те живеят в Истанбул от 1989 г., Т.М. и С.М. често им идвали на гости, втората главно по причина, че в апартамента на сестра ѝ живеела дълги години и майка ѝ, която била болна, случвало се М. да посещава сестра си два пъти месечно, понякога идвали и децата им, като всички винаги отсядали в дома на свидетелите, никога на хотел и били на тяхна издръжка, понякога пътували със собствения си автомобил, а друг път с

този на свидетеля Е., съответно при посещенията в България Е.и отседнали в дома на ответниците.

Съдът възприема допълнителното заключение на вещото лице Д., при изготвянето на което са съобразени всички събрани по делото доказателства, като намира за правилно определени приходите и разходите на проверяваните лица, изключване от приходите на невърната финансова помощ на ЕТ „О. *** Ц.“ от 189 000 лв. и допълнителни вноски в „О. Т.“ ЕООД от 152 000 лв., както и отчуждени акции от „О. Т.“ ЕООД от 145 777,16 лв., изключване от разходите на тези за задгранични пътувания, съответно нетният им доход за проверявания период, както и че придобитото имущество за периода също е определено правилно.

От показанията на всички разпитани по делото свидетели се установява, че първите двама ответници, особено С.М., са пътували често до Истанбул, където през процесния период са живеели майка ѝ и сестра ѝ, понякога с автомобила на зет ѝ, а Т.М. е посещавал 1-2 пъти в годината Германия и бившия си работодател, с когото са запазили приятелски отношения, но при всички пътувания те са били на гости и на издръжка на домакините си, не са отседнали в хотел, не са извършвали извънредни разходи, а дори понякога М. е докарвал автомобили за продан от Германия.

По отношение на финансовата помощ на ЕТ „О. *** Ц.“ от 189 000 лв. настоящият състав приема за установено, че тя е предоставена от физическото лице Т.М. на едноличния търговец, под чиято правно организационна форма той развива търговска дейност, не е била върната през периода, но е подлежала на връщане, като не е влязла в активите му, респ. имуществото му, поради което следва да се приеме, че за физическото лице тя е разход, а за едноличния търговец е приход за проверявания период, но едноличният търговец, макар да придобива търговско качество, не е нов и самостоятелен правен субект, отделен от физическото лице /например вж. Р. № 478/1994 г. на ВКС V г.о. или О. № 370/2008 на ВКС -V г.о./, а имуществото на лицето е общо, разделяйки се на два елемента - имущество, включено в търговското предприятие, и имущество, което е извън търговското предприятие. Следователно посочената сума, явявайки се едновременно разход и приход за М., не би следвало да бъде калкулирана при преценка дали е налице несъответствие между нетния доход на ответниците и придобитото от тях

имущество.

Същите мотиви са релевантни и по отношение на допълнителните вноски в „О. Т.“ ЕООД от 152 000 лв., като следва да се отчете спецификата на едноличното дружество с ограничена отговорност, но и факта, че едноличният собственик на капитала и негов управител е С.М., т.е. при проверка на нетните доходи и имущество на проверяваното лице Т.М., съпругата му С.М. и свързаното дружество „О. Т.“ ЕООД тази сума има характер на разход за първия и същевременно временен приход за третия правен субект, подлежаща на връщане, но макар счетоводно да е била отчетена като такъв, на практика тя не е излязла от общия за тримата патримониум, образуван за целите на ЗПК..

На база на посоченото заключение на вещото лице Д. и направените въз основа на него правни изводи съдът приема, че за проверявания период не е установено несъответствие между нетните доходи и имуществото на проверяваните лица, т.е. липсва още един елемент от фактическия състав на правото на отнемане на придобитото от тях имущество.

За пълнота на изложението следва да се отбележи, че настоящият състав споделя мотивите на окръжния съд, че сумите по т. 3, пр. 1 и пр. 2 и т. 5, пр. 2, пр. 3, пр. 5 и пр. 8 от исковата молба не подлежат на отнемане и поради това, че те имат статут на платени лихви, т.е. доход на ответниците за проверявания период, а тези по т. 3, пр. 3 и пр. 4, т. 4 и т. 8, са били предназначени за подпомагане на търговската дейност на съответния търговец или за покриване на загуби, но те не са налични към момента на предявяване на исковата молба, като на това основание не подлежат на отнемане, доколкото не може да бъде отнета паричната равностойност на неналични в патримониума на проверяваните лица парични средства.

По отношение на искането по т. 7 за отнемане в полза на Държавата от „О. Т.“ ЕООД на сумата 24 800 лв., представляваща пазарната стойност на членен товарач, марка „К.“, модел „****SL“, по делото не са събрани доказателства за пазарната стойност на тази движима вещ, поради което искът е недоказан и следва да бъде отхвърлен.

Доколкото не са налице предпоставките на чл. 154 от ЗПК., искането за отнемане в полза на Държавата на описаното в исковата молба имущество на ответниците е неоснователно и недоказано и исковите следва да бъдат

отхвърлени, като обжалваното решение в частта, в която исковете са отхвърлени, е правилно и следва да бъде потвърдено, а в частта, в която те са уважени, следва да бъде отменено.

Предвид отхвърляне на исковете изцяло ищецът дължи на ответниците всички направени от тях разноски в първоинстанционното производство, т.е. той трябва да бъде осъден да им заплати допълнително 535,72 лв. /като разлика между общо направените разноски от 8 985 лв. и присъдените такива в решението от 8 449,28 лв./, както и тези, извършени във въззивното производство, в размер на 7 700,72 лв. по представения списък за разноски и доказателства за извършването им, като К. следва да бъде осъдена да заплати на Т.М., С.М. и „О. Т.“ ЕООД общо 8 236,44 лв.

Следва да бъде отменено и решението в частта, в която ответниците са осъдени да заплатят държавна такса в размер на 1 057,80 лв. и разноски в полза на К. в размер на 64,39 лв.

Ето защо съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 21089/30.06.2021 г., постановено по гр.д. № 200/2017 г. по описа на К.йския окръжен съд, в частта, в която Т. Ц. М. и СВ. ИЛ. М. са осъдени да заплатят на К. за ***** отнемане на незаконно придобито имущество 16 587,00 лв. /шестнадесет хиляди петстотин осемдесет и седем лева/, представляващи пазарната стойност към датата на предявяване на исковата молба - 06.10.2017 г. на отчужден недвижим имот - неурегулиран поземлен имот от 1 000 кв.м. в землището на К., местност „С. к.“, зона 6, ведно с построената върху него масивна сезонна постройка на един етаж и призем със застроена площ 25 кв.м., състояща се от една стая и тераса на етаж и избено помещение в призема, при граници на поземления имот: Б. М. К., А. М. А., горски фонд и път, отчужден с н.а. № 8*****2010 г., акт № ***** на СВ - К., от Т. Ц. М. и СВ. ИЛ. М. е отнето в полза на Държавата незаконно придобито имущество - лек автомобил марка „*****“, дата на първа регистрация 29.04.1997 г., рама № ******, двигател № 1Z17*****, с пазарна стойност към датата на предявяване на исковата молба - 1 949 лв., бивша собственост на Т. Ц. М. и СВ. ИЛ. М., и Т. Ц. М. и СВ. ИЛ. М. са осъдени да предадат на Държавата лек автомобил марка „*****“, дата на

първа регистрация 29.04.1997 г., рама № *****, двигател № ***** от „О. Т.“ ЕООД – К. е отнето в полза на Държавата незаконно придобито имущество - автобус марка „*****“ с рег. № *****, дата на първа регистрация 10.12.1992 г., рама № WKK*****, двигател - без номер, цвят - слонова кост, бивша собственост на „О. Т.“ ЕООД – К., и „О. Т.“ ЕООД – К. е осъдено да предаде на Държавата автобус марка „*****“ с рег. № *****, дата на първа регистрация 10.12.1992 г., рама № WKK*****, двигател - без номер, цвят - слонова кост, както и в частта, в която Т. Ц. М., СВ. ИЛ. М. и „О. Т.“ ЕООД – К. са осъдени да заплатят по сметка на Окръжен съд - К. държавна такса в размер на 1 057,80 лв. /хиляда петдесет и седем лева и осемдесет стотинки/ и да заплатят на К. направените по делото разноски в размер на 64,39 лв. /шестдесет и четири лева и тридесет и девет стотинки/, КАТО ВМЕСТО ТОВА ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ предявените от К. - София, Булстат *****, с адрес на призоваване: гр. Пловдив, бул. „С. П., № **, ет. * против Т. Ц. М., ЕГН *****, СВ. ИЛ. М., ЕГН *****, двамата от с. М., К.йска област, Секция ***** и „О. Т.“ ЕООД със седалище и адрес на управление: гр. К., ЖК „BV, *****, ЕИК *****, тримата със съдебен адрес: гр. К., ул. „Д. В.“, Комплекс „П.“, вх. „***** /чрез адвокат Е.П./ искове з*****, както следва:

- От Т. Ц. М. и СВ. ИЛ. М. сумата 16 587,00 лв. /шестнадесет хиляди петстотин осемдесет и седем лева/, представляваща пазарната стойност към датата на предявяване на исковата молба - 06.10.2017 г. на отчужден недвижим имот - неурегулиран поземлен имот от 1 000 кв.м. в землището на гр. К., местност „С. к.“, зона б, ведно с построената върху него масивна сезонна постройка на един етаж и призем със застроена площ 25 кв.м., състояща се от една стая и тераса на етаж и избено помещение в призема, при граници на поземления имот: Б. М. К., А. М. А., горски фонд и път, отчужден с н.а. № 8*****2010 г., акт № *****. на СВ – К., и лек автомобил марка „*****“, дата на първа регистрация 29.04.1997 г., рама № *****, двигател № ***** с пазарна стойност към датата на предявяване на исковата молба - 1 949 лв.
- От „О. Т.“ ЕООД - К. автобус марка „*****“ с рег. № *****, дата на първа регистрация 10.12.1992 г., рама № WKK*****, двигател - без номер, цвят - слонова кост.

ПОТВЪРЖДАВА решение № 21089/30.06.2021 г., постановено по гр.д. № 200/2017 г. по описа на К.йския окръжен съд, в останалата му част.

ОСЪЖДА К. - София, Булстат *****, с адрес на призоваване: гр. Пловдив, бул. „С. П., № **, ет. * да заплати на Т. Ц. М., ЕГН *****, СВ. ИЛ. М., ЕГН *****, двамата от с. М., К.йска област, Секция ***** и „О. Т.“ ЕООД със седалище и адрес на управление: гр. К., ЖК „BV, *****, ЕИК *****, тримата със съдебен адрес: гр. К., ул. „Д. В.“, Комплекс „П.“, вх. „***** /чрез адвокат Е.П./ общо сумата 8 236,44 лв. /осем хиляди двеста тридесет и шест лева и четиридесет и четири стотинки/ разноси в производството по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____